

Nyitra, 1891. július 16. – Nyíregyháza, 1982. március 8.

Apja törvényszéki bíróság elnöke volt. Lőcsén érettségizett, a kassai jogakadémián tanult, majd a budapesti tudományegyetemen szerzett diplomát, bírói és ügyvédi vizsgát tett. A franciaországi Grenoble egyetemén is tanulmányokat folytatott. 1913-ban az eperjesi törvényszéken bírósági jegyzőként alkalmazták, 1914-ben az orosz fronton hadifogságba esett, Turkesztánból az oroszországi forradalmak után, 1918 nyarán tért haza. 1919 januárjában a Kúriához osztották be tanácsjegyzőnek. 1920-ban áthelyezték az Igazságügy-minisztériumba, kezdetben titkár az elnöki osztályon, 1921-től a nemzetközi jogi osztály munkatársa, 1933-tól helyettes vezetője, 1939-től vezetője. Törvényszéki, ítéltáblai, majd kúriai bíró lett Többször képviselte Magyarországot a Nemzetközi Légi Jogi Szakértői Bizottságban és a Nemzetközi Büntetőjogi és Börtönügyi Bizottságban, a Népszövetségben. 1944. októberben ő tárgyalta a Lakatos-kormány megbízásából a német hatóságokkal lefoglalt ellenzéki politikusok átadásáról. 1944 novemberében letartóztatták, mert nyilvánosan tiltakozott az ország kiürítése ellen. A sopronkőhidai fegyházban két hónapig őrizték, majd kényszernyugdíjazták, 1945. januárban rendőri felügyelet alá került. 1945 márciusában szabadult, Nyíregyházán gazdálkodott 1949-ig a földreform során megmaradt birtokukon. 1945. augusztusban belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. november 4-én pótképviselő lett a Szatmár-Bereg megye listán, majd 1947. augusztus 31-én a Szabolcs és Szatmár-Bereg megyei választókerületben országgyűlési képviselővé választották; a kisgazda képviselőcsoport fővitarendezője volt.

1948-tól magántanár a debreceni egyetem jogi karán. 1949-ben maradék földjét is felajánlották az államnak, 1950-ben megfosztották magántanári címétől, a következő évben nyugdíjától is megvonták, ezért beiratkozott egy könyvelői tanfolyamra. 1951-1952-ben kontírozó a Tiszamenti Vegyiműveknél, 1952 őszétől kilenc hónapig Kaposvárott a 3. számú Mélyépítő Vállalat könyvelője, csoportvezetője, számviteli osztályvezetője, majd vállalati szervezői beosztásban dolgozott. 1953 és 1956 között Nyíregyházán a Finommechanikai Vállalat főkönyvelő-helyettese, majd 1956. szeptembertől november 5-ig a Minőségi Textilruházati Vállalat főkönyvelője. 1956. októberben egyik kezdeményezője a Független Kisgazdapárt újjászervezésének, október 31-én a megyei szervezet elnökévé választották. Október 29-étől a Szabolcs-Szatmár Megyei Nemzeti Bizottság egyidejűleg a Nyíregyházi Városi Forradalmi Tanács Végrehajtó Bizottsága tagja. November 6-án letartóztatták, Ungvárra vitték, december 19-én szabadult. 1957. január 19-én lemondott kisgazda elnöki funkciójáról és kilépett a pártból. 1957. június 22-én letartóztatták, majd a debreceni katonai bíróság tizenöt évi szabadságvesztésre és teljes vagyonelkobzásra ítélte, büntetését 1958. április 28-án helybenhagyták. 1961-ben feltételesen szabadlábra helyezték, ítélete hátralévő részét három év próbaidőre felfüggesztették. A nyíregyházi Kertészeti Kutatóintézetnél fordítóként kapott munkát, nyugdíja egy részt is visszakapta, emellett nyelvtanítással foglalkozott. Ítéletét 1990-ben megsemmisítették.

